

# НАШ Вісімнадцятий



Інформаційно-аналітична газета 18 округу

№ 1 24 грудня 2012 р



**Щиро дякую Вам за активну громадську позицію, палку любов до рідної землі і небайдужість до майбутньої долі краю, держави, українців.** Саме ці почуття спонукали Вас 28 жовтня прийти на виборчі дільниці і здійснити своє волевияв-

## ШАНОВНІ МОЇ ЗЕМЛЯКИ!

лення. Я знаю, яким непростим для кожного виявився цей вибір, адже необхідно було зважити десятки фактів, сотні аргументів, відділити порожні обіцянки від реальних ініціатив. Тільки завдяки Вашій мудрості, поміркованості, розсудливості вибори у нашому 18-ому окрузі відбулися спокійно і демократично.

Вдячний тим, хто мене підтримав, за довіру і віру в мої сили. Гарантую, що ні на крок не зійду з обраного шляху служіння інтересам своїх виборців. Як і завжди, захищатиму у Верховній Раді права простих людей праці, відстоюватиму їхнє прагнення трудитися на рідній землі і отримувати від цього прибуток.

Ціную кожну точку зору, тому висловлюю

щиро подяку тим, хто озвучує критику і зауваження на мою адресу. Ваша чесність і відвертість дозволяє вчасно реагувати на найболючіші проблеми, приймати правильні рішення і вдосконалювати роботу. Маю велику надію, що за роки депутатської діяльності зможу спільно з вами покращити соціально-економічну ситуацію сіл і міст рідного краю. Докладатиму усіх зусиль, аби розвінчати сумніви найбільших скептиків і зробити їх своїми щирими прихильниками. Усвідомлю велику відповідальність, відтак постійно звітуватиму перед Вами, дорогі земляки!

З повагою  
Народний депутат України  
Григорій Калетнік

## ДОБРИМ ІНІЦІАТИВАМ - ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО!

**Справа честі для політика, який поважає своїх виборців - продовжувати розпочаті справи і виконувати обіцяне.** Постійні зустрічі з людьми, особливо у передвиборний період, окреслили те коло проблем, які найбільше тривожать людей, а значить потребують якнайшвидшого вирішення. Чимало з них, уже зрушено з місця. Так, люди неодноразово озвучували свої труднощі при оформленні спадщини на майно, особливо в сільській місцевості. Крім того, що процедура дороговартісна, вона забирає багато часу і зусиль. Підготовлений мною законопроект про спрощення процедури набуття спадщини уже розглянутий у першому читанні, відтак вже невдовзі своє законне право на володіння спадщиною можна буде здобути з меншими клопотами.

Жителі багатьох населених пунктів Вінниччини потерпають від нестачі води в криницях. Останніми роками вода зникає майже в кожному 3-ому селі. На мою думку, коли проблема набирає такого масштабного характеру, вирішувати її кожен сам для себе - це і дорого, і не ефективно, та й нереально. Тому

за період, що минув, я підготував державну програму, суть якої полягає в тому, що в складі центрального органу з питань аграрної політики створюється спеціалізоване державне підприємство, уповноважене проектувати та виконувати роботи з будівництва артезіанських свердловин, монтажу глибинних насосів та водонапірних веж. На виконання цієї програми Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин Верховної Ради України

одностайно прийняв рішення на своєму засіданні та вніс пропозицію Кабміну передбачити 60 млн. в держбюджеті 2013-го року на ці цілі. Буду постійно і невідступно працювати і звітуватиму за кожну артезіанську свердловину. Вода є життєво необхідною для школи, садочка, лікарні, для всіх людей.

Розпочатий у червні 2012 року **Медично-діагностичний проект** діє і буде діяти надалі, хоч скільки опоненти та злі язики не пророчили, що це тільки до виборів. Я вам, дорогі виборці, обіцяв, що 5 реанімобілів пе-



Жителі села Шабельня Ілтінецького району на медичному огляді

реданих медицині районів, постійно (як мінімум раз у квартал) доїжджатимуть до кожного населеного пункту, далекого чи близького, якою важкою не була б дорога. Все утримання, ремонт, паливно-мастильні та медичні матеріали - то мої клопоти. Кожна людина зможе отримати відповідне обстеження та медичні висновки лікарів. Понад 25 тисяч жителів округу вже отримали кваліфіковану допомогу.

(Закінчення на 2-й стор.)

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Як і раніше, увагою і допомогою не будуть обділені наші шановані ветерани Великої вітчизняної війни, воїни-інтернаціоналісти, інваліди та багатодітні родини.

Щороку 19 грудня разом з маленькими подоянами відзначасмо чарівне казкове свято - **День Святого Миколая**. Кожна дитина чекає від цього доброго сивочолого чудотворця подарунків і сюрпризів, а я традиційно берусь

допомагати йому і роблю все, щоби у кожному навчальному закладі, школі, дитячому садочку і кожній родині цього дня було тепло і радісно.

*Народний депутат України  
Григорій Калетнік*

**ЕКСКЛЮЗИВ НОМЕРУ: ПИТАННЯ, ЯКІ ЩЕ НІКОЛИ НЕ ЗВУЧАЛИ**

## Григорій Калетнік: перед людьми - як на сповіді



**Чому Ви балотувалися саме у №18-ому окрузі, а не на Ямпільщині, де Ви народились?**

- Мене здивувало це питання, коли я вперше почув його від журналістів. Ставку на родичів і близьких робили ті «гастролери», які згадали своє коріння лише перед виборами, а до того роками не з'являлися в області. Для мене ж усі райони Вінниччини однаково знайомі і близькі, оскільки 15 останніх років я працюю на різних посадах загальнообласного та державного рівня. 2,5 роки був генеральним директором Вінницького державного об'єднання спиртової і лікєро-горілочної промисловості «Поділляспирт», так само 2,5 роки - директором Обласної державної дослідної станції, одночасно з тим очолював НВО «Еліта». Далі - 4 роки на посаді голови Вінницької обласної ради. Люди й досі пам'ятають, яка колосальна робота була проведена тоді з інвентаризації комунальної власності. Це вкрай необхідно було зробити, але ніхто до того не брався.

В 1999 році, коли Указом Президента ліквідували колгоспи, люди лишилися сам на сам зі своїми паями, худобою і повною відсутністю необхідних фахівців - зоотехніків, ветеринарів. Ми з колегами із президії обласної ради на той момент проводили зустрічі ледь не у кожному селі кожного району і передали у розпорядження обласної ветеринарної медицини сотні об'єктів обласної комунальної власності загальною вартістю понад

10,5 млн гривень. Завдяки цьому була створена служба, яка дуже ефективно працювала і надавала допомогу людям. А коли я пішов з області, її потихеньку приватизували і на тому все закінчилось.

Врешті решт у 2004 році, коли я став губернатором, були кинуті усі сили на усунення таких болючих проблем, як газифікація, ремонт доріг. Блакитне паливо нарешті дійшло до понад 70 населених пунктів. Тому для мене однаково знайомі та рідні усі райони нашої Вінниччини і можна було б з однаковим успіхом балотуватись в будь-якому окрузі. Питання в іншому: чи не сказали б злі язика, що я боюсь дивитись в очі своїм колишнім виборцям і тому змінив округ?! Відтак, я пішов туди, де люди вже обирали мене у 2002-ому.

**Чи виправдали нинішні вибори Ваші сподівання?**

Так, це найкраща оцінка моєї діяльності. Якщо у 2002 році на цьому окрузі люди віддали за мене 37% голосів, то тепер - 48%. Для мене це означає, що я не розчарував людей.

**Які враження залишилися від передвиборної кампанії?**

Після зустрічей по селах ще більше посилилась тривога і занепокоєння. Звісно, я знав, що є маса негараздів соціального плану, які люди озвучують у своїх питаннях, проханнях. Але тепер, побувавши у кожному селі, кожній школі, ФАПі, поїздивши нашими нелегкими районними шляхами, я відчув, що Україні ой-як зарано говорити про тенденцію до покращення життя. У нас закинули набуті колись правила постійного ремонту доріг. Є ділянки, які не те, що асфальту чи гравію, навіть грейдера по 5 років не бачать. В зв'язку з цим, погіршується транспортне сполучення. Зрозуміло, що жоден підприємець не хоче

бити свій автобус на бездоріжжі, бо це не вигідно.

Я усвідомлюю, наскільки більше уваги і коштів треба спрямовувати саме на ці проблеми. Напевне, треба час від часу направляти наших високих чиновників у найвіддаленіші села, причому без попередження. Можливо, тоді б замість гасел про європейські стандарти були б реальні дії.

**А чи залишився в душі хоча б якийсь позитив після поїздок по округу?**

Найбільше вразив у позитивному плані оптимізм простої сільської людини. Це, напевне, український феномен. Закриті холодні клуби, куди вже давно не приїждять з гастролями ані театральні, ані естрадні артисти, як це було колись; погане освітлення, а люди все одно вірять, що ось ще одні вибори пройдуть і все владнається, і щось в державі почнуть робити суттєве, на благо усіх.

Я з цього роблю висновок, що владі не



**На зустрічі з ветераном Великої Вітчизняної війни**

варто грати на струнах людської довіри, все ж таки у неї теж є критична межа.

**Що можете сказати про своїх опонентів по виборчим перегонам?**

Мене насторожує, що зараз до Верховної Ради рвуться і часто, на жаль, проходять ті, хто немає жодного уявлення про створення законів, про механізм роботи державних органів.

**(Продовження на 3-й стор.)**



**(Продовження. Поч. на 2-й стор.)**

Коли, наприклад, запрошують до школи вчителя, то обов'язково дивляться на його грамотність, освіченість, знання предмету і володіння мистецтвом доне-



**Спілкування з людьми надихає оптимізмом**

сти інформацію до дітей. А депутат - це виразник думки народу. Його завдання - не бігати з вилами і збурювати конфлікти, а вирішувати конкретні проблеми. До нього звертаються люди із юридичними, земельними, майновими, політичними питаннями; а держава - із бюджетними, правовими, законодавчими. Він повинен бути фахівцем, який до того ж володіє майстерністю правильно формулювати нормативно-правові та законодавчі документи.

Я не побачив серед опонентів по округу того, з ким хоча б цікаво було провести дебати. Достойною формою змагання між кандидатами було б представлення своїх досягнень і корисних справ. Нехай ти поки що не маєш високих результатів на загальнодержавному рівні, але ж ти міг би допомогти людям рідного села, району. Тільки робити це потрібно не галопом, за кілька місяців до виборів, а постійно. Кандидати в один голос заявляли людям: «Я - ваш земляк! Я тут народився!», але, на превеликий жаль, жоден з них, маючи відповідні немалі статки, не виставив на виборче поле змагань конкретні факти: збудований дитячий майданчик або садок, відремонтований ФАП чи лікарню, надані людям ліки, адресну допомогу сиротам, інвалідам, одиноким стареньким, чорнобильцям.

Якби таке змагання існувало між кандидатами, це було б правильно по відношенню до виборців. Тоді логічно, що люди оберуть того, хто більше дбає, допомагає і піклується. Прикро, але такого справедливого суперництва не відбулося. Натомість політичні фігури скористалися одвічною любов'ю укра-

їнців до засудження влади. Найпростіший сценарій: назвався опозиціонером - уже маєш прихильників. Люди дуже часто ідуть слідом за емоціями, і тоді сільськими головами, депутатами районних, обласних рад, та й до Верховної Ради обирають тих, хто вміє до розповіді додати красне слівце, переконливо обіцяє чи гнівно критикує. Практичної користі від такого обранця - нуль. Все ж таки, віддаючи голос за опозиціонера, треба пильно придивитись: справжній він чи просто мильна бульбашка.

Як на мене, це - загрозна ситуація, коли люди через помилки влади готові проголосувати навмання за будь-кого з протилежного табору або навіть за «тушку», не поцікавившись його здібностями чи досвідом. Кажуть, якщо у суспільстві 10-15% налаштовані проти влади, то є велика небезпека.

**Перейдемо до конкретики. Люди розповідають, що Ваш опонент Станіслав Куровський на зустрічах, які часто проводив на базарах, поширював досить брудну інформацію про Вас. Вас це не обурило?**

Якщо тобі нема чого сказати людям про свої корисні справи, тоді в хід ідуть брудні технології. Де ти сам проявив себе, як виразник інтересів великої громади, де твої добрі ініціативи, де результати? Ти пропрацював помічником депутата не один рік. Що ти зро-



**Вшанування пам'яті воїнів-інтернаціоналістів**

бив хоча б для рідного села? А я можу сказати. Я допоміг школі у Жорнищах встановити сучасні вікна. Якщо ти позиціонуєш себе, як воїна-афганця, то чому не підтримуєш братів по зброї? Я ж щороку виділяю кошти на адресну допомогу, встановлення пам'ятників, видавництво книг.

**Люди озвучують цитату Куровського, яка зрештою прозвучала і у програмі каналу ТВі. Передаю дослівно: «Батькам його (Калетніка) спалили хату - це щось означає.» Прокоментуйте?**

Безумовно. За своїх батьків я завжди розповідаю з гордістю. Батько - фронтовик, інвалід 2-ої групи, відзначений багатьма бойовими нагородами, в тому числі Орденами Слави. Та й мати під час війни потрапила на фронт. У мирний час мій батько 30 років життя віддав сіль-



**Подарунки від Г. Калетніка ветеранам до Дня Перемоги**

ській фабриці «Вінничанка», яка прославила Вінниччину своїми легендарними вишивками на весь світ. Творіння рук подільських майстринь були відзначені на виставці в Монреалі і отримали золоту медаль у Лейпцигу. Мої батьки - шановані в селі люди.

На жаль, їх вже 15 років, як немає. А в їхній хаті, у Клембівці, з тих пір і донині живе моя племінниця Тамара, донька моєї старшої сестри. Тому байка про спалену хату - ніщо інше, як брудна піар технологія вище згаданого кандидата.

**А ще через пана Куровського поширилася інформація, що Ви маєте 120 тисяч га землі і на додачу 30 тисяч га лісу?**

Це неправда. Я є співзасновником одного із сільськогосподарських товариств Ямпільського району, яке орендує в людей 3 тисячі га паїв. І воно, між іншим, за будь-яких погодних умов завжди вчасно і в повній мірі виконує свої зобов'язання перед людьми. За свої паї селяни отримують і натуральну, і грошову платню.

Що ж до чуток, поширюваних паном Куровським, то вірю, що люди самі розсудять: чи пасують йому заявлені ним же чесноти - честь, порядність і справедливість. Втім, люди уже зробили правильні висновки.

**(Закінчення на 4-й стор.)**

(Закінчення. Поч. на 2,3-й стор.)

Я вдячний їм за мудрість і вміння відрізнити цинізм та брехню від об'єктивної реальності. Відсотки, які набрав цей кандидат на виборах, говорять самі за себе, за рівень довіри людей до нього і до цієї брехливої інформації, яку він поширював.

**Багато шуму було і досі є навколо земельного закону, яким Ви, власне, і опікуєтесь. Через брак точної інформації, у суспільства склалося двояке ставлення до продажу землі.**

**Чим був би корисний саме Ваш проект закону для звичайного сільського аграрія?**

На жаль, на владу дають представники крупного бізнесу, яким зовсім не вигідно, аби мій проект був винесений на розгляд - у ньому надто багато обмежень.

Я відстоюю інтереси середніх і малих агропідприємств, тому що вони більш ефективні, аніж великі латифундії. Є безліч прикладів, коли на тисячі гектарів у підприємця сформовані прекрасні сівозміни, високі врожаї - по 500 ц/га цукрового буряка, 70-80 ц/га пшениці, 130 ц/га кукурудзи. Честь і хвала таким господарям! Крім того, такі підприємства, конкуруючи між собою, постійно вдосконалюють і умови праці, і якість продукції. Інша справа, коли в районі один виробничий гігант. Йому все одно, чи влаштує працівників зарплатня, режим роботи. Їм-бо все одно нема куди подітися.

У Вінницькій області на сьогодні 5 крупних латифундистів, дехто з них тримає в руках близько 200 тис. гектарів, а загалом їм належить 50% території області. Проста математика: всю Україну можуть розділити між собою 150 бізнесменів. Ким тоді стануть 46 мільйонів українців? Чи не кріпаками? А наші прадіди були козаками і воювали за вільне життя на цій землі, то хіба ж можна таке допустити?!

Інша сторона медалі - іноземний капітал. Щойно крупний бізнес отримає у власність великі угіддя, він стане надзвичайно привабливим для закордонних кредиторів. Не впорався з виплатами - віддавай землю! Повірте, це страшно! Я зроблю все від мене залежне, аби не допустити такого фіналу.



**Дбаючи про дітей - будемо щасливе майбутнє нашої держави**

**Чи правда, що дехто з представників великого бізнесу, взагалі пропонує переселити «село у місто»?**

Так, минулого року вперше прозвучала така недолуга, на перший погляд, ідея. Однак, озвучив її бізнесмен настільки крупного гатунку, що навряд чи то був жарт. Цей латифундист пропонував, щоб люди продали свої паї та присадибні ділянки, а на отримані кошти придбали собі в містах квартири. На даний час за гектар землі у Вінницькій області можна взяти максимум 5 тис. грн, то які ж халупи пропонують нашим селянам ці окупанти?!

**Одне з найбільш суперечливих питань сучасної української політики - реформування усіх сфер життя держави. Чи не змінилось ваше ставлення до медичної, адміністративно-територіальної і пенсійної реформ? Чи потрібні вони нам сьогодні?**

Не зважаючи на те, що вибори відбулись і я отримав перемогу, моя точка зору щодо реформ в державі не змінилась. Це не були передвиборні балачки, з метою приваблення електорату. Я стояв і стою на тому, що реформи мають бути зваженими. Це той випадок, коли «сім раз відмір - один відріж».

Де позитив, скажімо, від медичної реформи? У Дашеві, де кілька шкіл та інтернат, працювало два педіатри. Внаслідок реформи їх забрали до Іллінців. Тепер, якщо дитина погано почувається, її мусять везти у лікарню за багато кілометрів, а потім так само відправляти назад. Одна справа - не зручно, інша - ми за тиждень цих поїздок «з'їдаємо» місячну ставку двох лікарів. І це називається реформа?

Те саме зі школами. Перед тим, як їх скорочувати, потрібно вирішити питання з тран-

спортом, віддаленістю школи від домівки дитини, забезпеченістю навчального закладу додатковим приладдям. А чи не буде так, що школяра доведеться будити з першими півнями, аби він вчасно потрапив до школи, а далі такий учень просто дріматиме на уроках? Хто і що в такому разі виграє?

Маючи певні важелі впливу, які надає статус народного депутата, я так і не зміг добитися від автору цього закону аналітичних даних, які б підтвердили плюси пенсійної реформи. Думаю, таких показників у нього просто немає. Збільшився пенсійний вік, відтак зросла армія безробітних, а отже державна служба зайнятості понесла додаткові витрати. Економії - нуль, труднощів - маса. Час зізнатися, що така реформа - ніщо інше, як жест покори Міжнародному валютному фонду. Але ж головне завдання держави - захищати соціальні вигоди своїх громадян, а не догоджати іноземним партнерам.

**Чи справді у Вінницькому національному аграрному університеті за вашим розпорядженням було заборонено всі благодійні фонди?**

Так, спочатку було розпорядження, а потім наказ. Благодійність - то висока моральна категорія, яку спаплюжили, перетворивши її в обов'язкові побори.



**І наостанок - чому не намагались спростувати численні чутки і встановити ясність перед виборами? Хіба є у цьому сенс тепер?**

Звісно, сенс у тому, щоб завжди мати діалог з тими людьми, які довірили тобі свій голос. Зустрічі, відповіді на листи і звернення - це той постійний обов'язок депутата, який має бути на першому місці. Прикро, що деякі народні обранці після перемоги забувають дорогу на свій округ. Я ж прагну тримати в полі зору проблеми своїх виборців і звітувати перед ними за кожну ініціативу і рішення.

**Тетяна ПОДОЛЯН**